

ter, der er givet om en forfatning, et referendum og et nyvalg bliver respekteret. Det er det, vi kan gøre, og det vil være meget væsentligt, at de får det.

Formålet med den forfatning er, som jeg har forstået det i mine samtaler, at de skal have et udstrakt hjemmestyre, præcis som hr. Holger K. Nielsen ønsker. Ved dette udstrakte hjemmestyre får man også i det referendum et samarbejde med Europarådet, som skal kunne se på, om denne nye forfatning er i overensstemmelse med de europæiske standarder. Der kommer Europarådet også ind, og der vil jeg bede europarådsmedlemmerne om at være opmærksomme.

Man får altså et vidtstrakt selvstyre, og det vil så også blive under OSCE's eller Europarådets overvågning. Så man får altså det, som hr. Holger K. Nielsen gerne ville – bare på en anden måde. Det er det, det drejer sig om, at de får det hjemmestyre, som de skal have igennem deres forfatning. Men lad os dog gøre det på en civiliseret politisk måde. Det er det, jeg synes vi skal holde øje med også bliver indfriet.

Hr. Holger K. Nielsen siger så, at det, at jeg har taget det op, ikke har haft nogen virkning. Næ, det har det formentlig ikke. Man skal ikke overvurdere sig selv; selvfølgelig har det da ikke haft nogen virkning. Jeg ved heller ikke, om hr. Holger K. Niensens taler har nogen som helst virkning nogen steder, kun, at han ødelagde statsrådet i går ved at stå og råbe på Slotspladsen, da der var møde i statsrådet, og det er selvfølgelig en virkning.

Man skal da ikke overvurdere sin egen virkning; jeg kan kun konstatere, at der var en politisk bevægelse i gang, bekræftet på alle de møder, jeg havde, om de ting, jeg har nævnt, før gidseltagningen. Og det er klart, at den gidseltagning jo pludselig betød et afbræk i den proces. Det ved da enhver. Hvis der kommer så voldsom en gidseltagning, bliver der også en reaktion. Men det skal ikke betyde, at den proces skal standses, og har vi nogen som helst virkning, vi små mennesker, så er det altså vigtigt at blive ved med at sige det.

Hr. Holger K. Nielsen kommer så med de sædvanlige morsomheder med, at jeg tidligere sagde det ene, og nu gør jeg det andet. Det er jo ikke rigtigt. Hr. Holger K. Nielsen vil ikke rigtig høre efter, og det er jo en ærlig sag. Det kan godt være, at man ikke gider høre på regeringen, men så skal man jo heller ikke stille spørgsmålene.

Når jeg præcis fortæller, at i samtlige samtaler, jeg har haft med den russiske udenrigsminister, i samtlige møder har jeg taget det op med krav om det der hjemmestyre, om en politisk løsning, om at den humanitære indsats bliver respekteret og kan finde sted, så jeg har altså i praksis gjort det, som jeg efterlyste hos den foregående regering i de taler, hr. Holger K. Nielsen taler om. Det vil sige, at jeg jo ikke har behov for at skrive de artikler og stå på Slotspladsen, når jeg sidder i regering; der har jeg en anden opgave, og det er at forhandle, og der har jeg altså forhandlet i overensstemmelse med de holdninger, jeg har givet udtryk for, og taget det op dér, hvor det skal tages op.

Det er rigtigt, at Rusland foreløbig ikke er anmeldt på udenrigsministermødet på mandag, fordi vi havde et topmøde den 11. november, og vi føler ikke, at der er en ny situation, som behøver at blive taget op på udenrigsministermødet, hvor vi jo har en masse andre ting, bl.a. EU's udvidelse, som vi altså skal bruge tid på mandag og tirsdag at få forberedt.

Lad mig konkludere: Vi er enige om kritikken af terrorismen, vi er enige i retten til at bekæmpe terrorisme, vi er enige i, at Rusland skal respektere tjetjenernes ret til en folkeafstemning og til at få valgt deres egne ledere, vi er enige i, at den humanitære situation skal forbedres, og vi er enige i, at vi skal holde øje med det.

Når man så taler om, at den debat, der har været, kom uden om emnet, ja, så skyldes det jo, at man faktisk i det forslag til vedtagelse, man lagde på bordet med det samme, bevægede sig uden om emnet.

Kl. 19.00

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det afgørende spørgsmål er jo, om en udvikling imod yderligere tjetjensk autonomi foregår på den forudsætning, den russiske forudsætning, at alt, hvad russerne ikke anerkender, er terrorisme. Det er jo det, der er hovedproblemet netop nu. Jeg tror da sådan set nok, at Rusland vil give Tjetjenien mere selvstyre, forudsat at man stadig væk i Kreml kan styre tingene. Det er jo det, der er hovedproblemet, vil jeg gerne sige til udenrigsministeren.

Derfor vil jeg godt gentage det spørgsmål, jeg tidligere stillede til den konservative ordfører. Jeg håber, jeg kan få sådan nogenlunde det samme svar. Spørgsmålet er: Tror den danske regering på, at der kan laves nogen politisk løsning